

VEKKU!

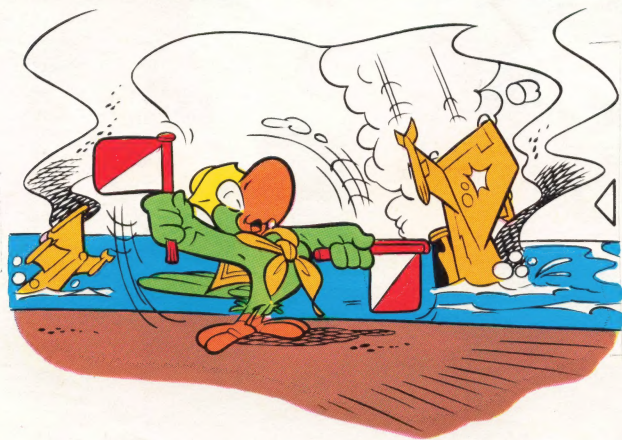

HEISSUI!

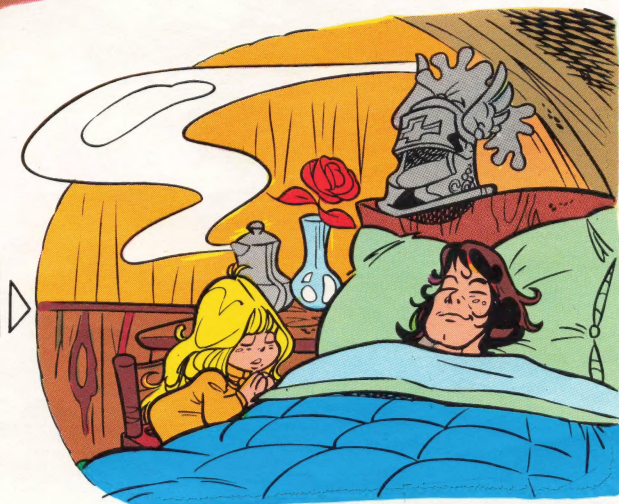
Musta Merirosvo suunnittelee tällä kertaa ilkeitä temppuja. Mutta MINÄ ja muut veitikat panemme kepin hänen rattaisiinsa.

Kun prinssi ja katupoika ovat samannäköiset kuin kaksi marjaa . . . ja kun he salaa vaihtavat osia . . . kaikki saavat olla varuillaan! Oletko lukenut Mark Twainin hauskaa kirjaa "Prinssi ja kerjäläispoika"? Jollet, niin lue nyt!

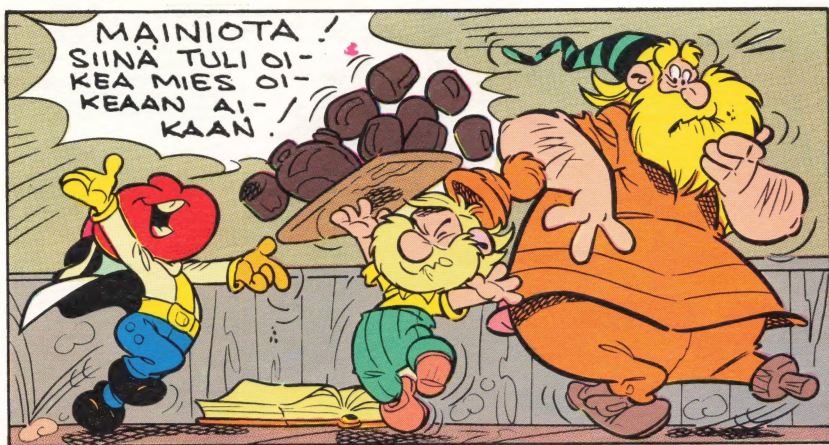

Ilman sanojakin voi puhua vaikka miten paljon — merkkikielillä, salakielillä ja monilla muilla kielillä. Katso vain kun minä ohjailen laskeutuvia suihkukoneita!

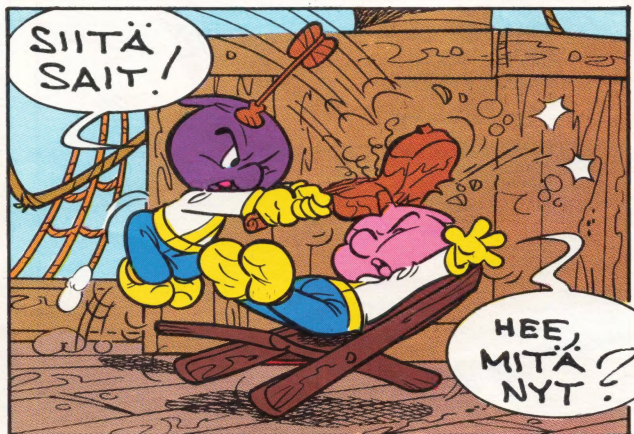
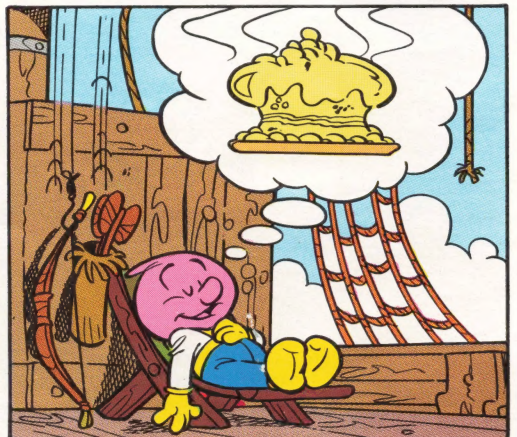
On rohkeita ja voimakkaita ihmisiä, jotka puolustautuvat lihaksillaan. Ja sellaisiakin, jotka vaaratilanteessa käyttävät älynystyröitään. Tämän numeron lopussa on tarina Viktoriasta. Hänen onnistuu pelastaa ritari todella ovelalla tavalla!

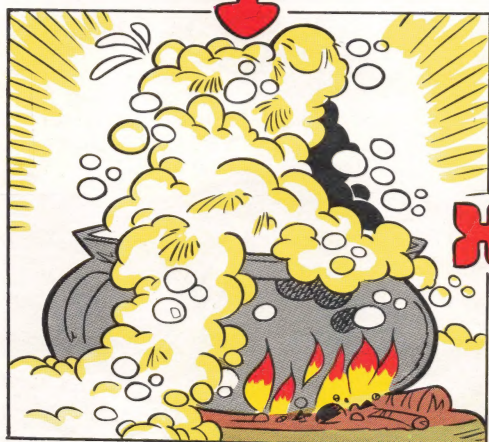

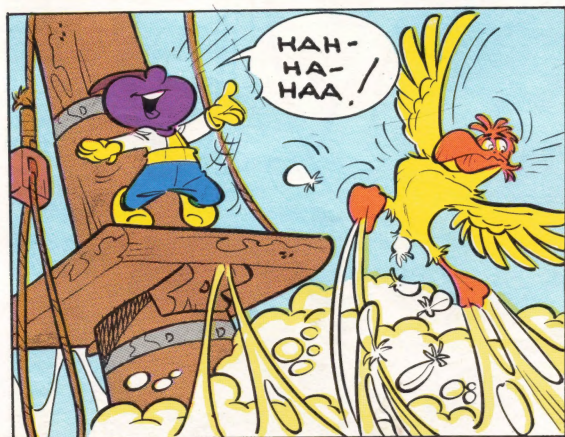
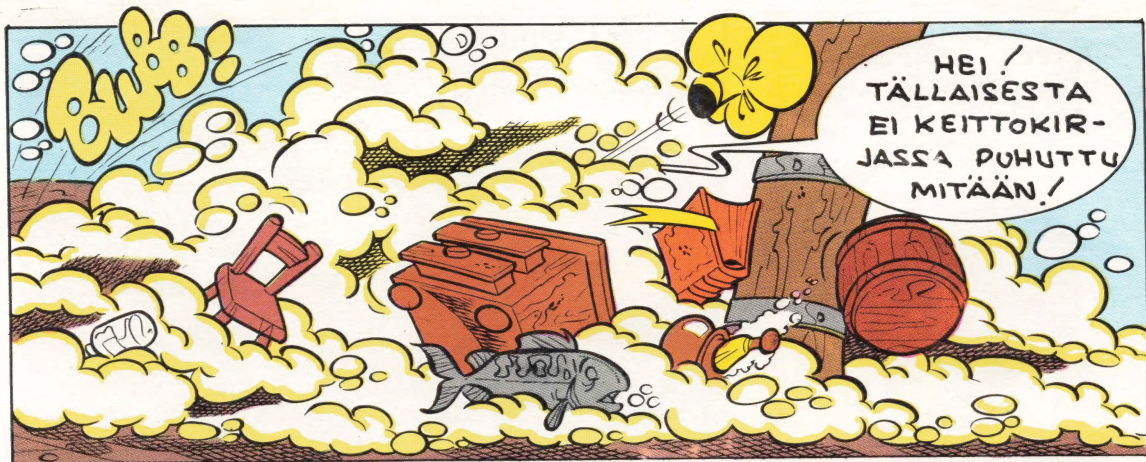

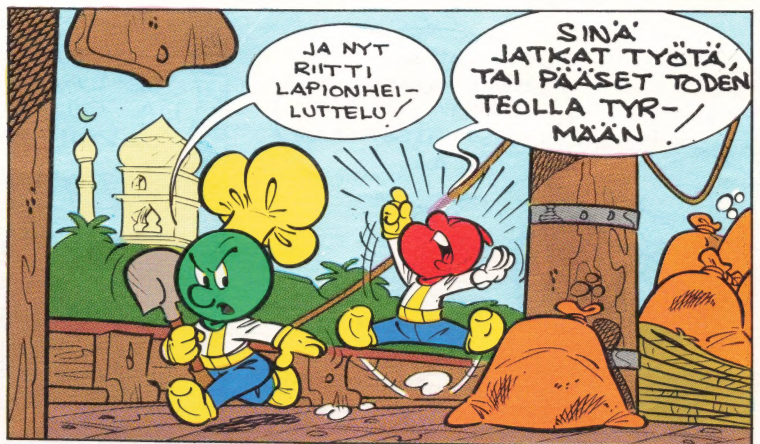
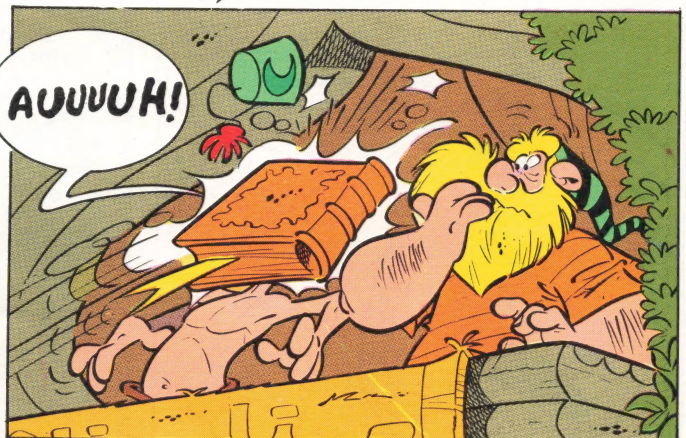

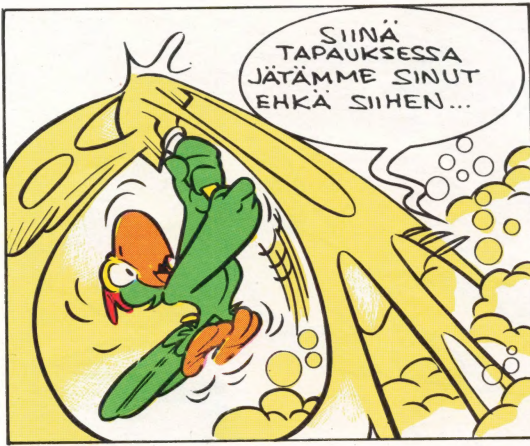

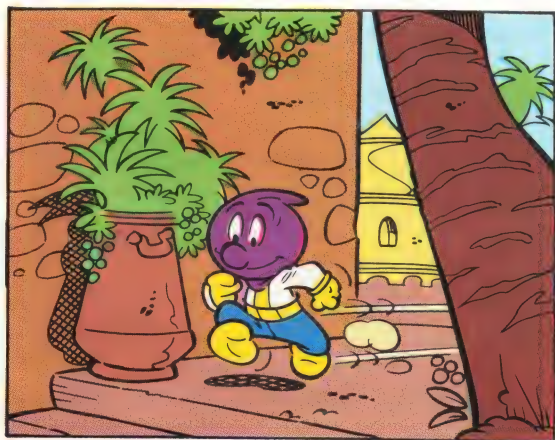

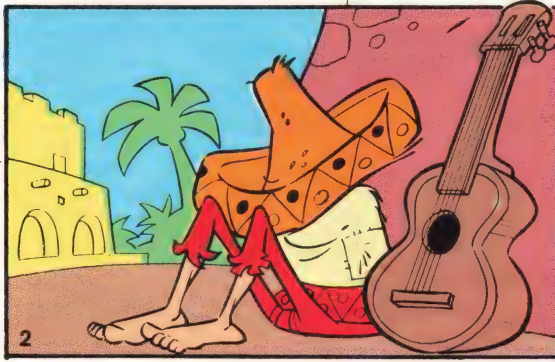
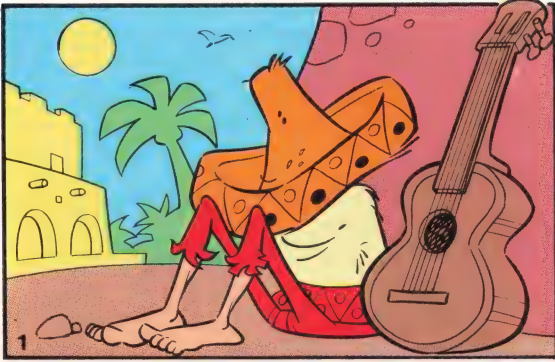

1

2

Lännen taitavimmat korttihait pelaavat pokeria saluunassa. Hopeadollarit vaihtavat omistajaa. Tässä näet kahden huippupelaajan kädet. Mitä arvelet, kumpi voitti?

Pedro pitää siestaa koko päivän polttavassa auringossa (1). Mutta kun ilta joutuu, on tapahtunut kaikenlaista (2). Löydätkö kuvista yhdeksän eroavuutta?

Jimmy Jenkins hoippuu halki kuivan autio-
maan. Hänen on niin jano, että hän näkee he-
vosenkin monena. Kuinka monena?

Sheriffi ajaa takaa ovelaa rosvoa, joka on kät-
keytynyt aika hyvin viereiseen julisteeseen.
Löydätkö sinä hänet?

Ratkaisu: Pockerin voitti n:o 1. Erot: aurinko, lintu, kivet, kitaran reikä, talle (Johon kielel on kiinnitetty), viiva kitaran kyljessä, yksi kieli puuttuu, ponchon paikka, sekä sombreroon pil-
kut. Jimmy näkee neljä hevosta. "Näkymätön-
män" näkee alhaalla julisteessa, jos sitä katsoo oikealta.

SANOMATTOMIA KIELIÄ

TAM TAM

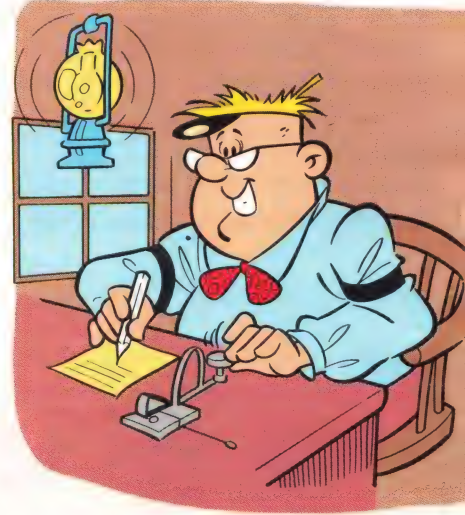
Kun on lähetettävä viesti vähän kauemmaksi sanoja käyttämättä, täytyy turvautua kovempaan ääneen. Kumea rummunpäristys kuuluu viidakkossa. Seuraava rummunlyöjä ottaa merkit vastaan ja lähettää ne edelleen seuraavalle, jne.

Sähkötintä voisi sanoa rumpujen eräänlaiseksi kehitelmäksi. Senkin avulla lähetetään merkkejä, jotka vastaanottaja kääntää sanoiksi.

Sanomattomia kieliä

Renkaat ulvoen ja torvet soiden ryntää hermostunut autoilija ohi muitten, jotka noudattavat kuuliaisesti sallittua ajonopeutta. Mutta taakse jääneet autoilijat eivät malta olla hiukan osoittamatta mieltään. He kopauttavat etusormella ohimoaan tai otsaansa — ele jonka voisi kääntää vaikkapa: ”Olitpa aika torvi tyypä.” Ja vauhtihurjastelija kyllä tuntee sen eleen merkityksen!

Kaikkein ensimmäiset alkuihmiset käyttivät varmaan jotakin sanatonta kieltä. Niiltä ajoilta saakka on peräisin monta merkkiä, joita pidämme tänään itsestään selvinä. Kuinka osoittaisit että sinun on nälkä, että haluat nukkua tai että jonkun on oltava hiljaa? Niinpä niin! Viet kätesi avoimen suusi eteen, painat pääsi sivuttain kättesi varaan tai nostat etusormesi suusi eteen. Mykillä eleilläkin ihminen voi saada itsensä ymmärretyksi.

Entä kuinka rakastuneet parit viestivät ennen vanhaan toisilleen, kun heidän piti sopia salaisesta tapaamisesta? No, he antoivat toisilleen merkkejä viuhkoilla tai muulla etukäteen sopimallaan tavalla.

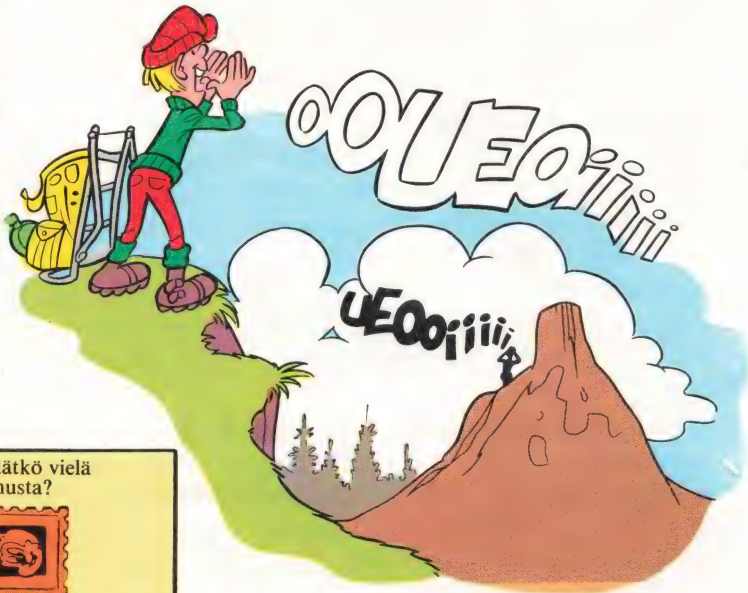

Valkoinen turkismetsästäjä sai Arizonassa äkkiä näkyviinsä pieniä siniselle taivaalle nousevia pilviä. ”Jaha!” Nyt saa varautua pahimpaan”, hän ajatteli. Hän tiesi että intiaanitiedustelijat pitivät häntä silmällä ja tiedottivat savumerkein heimolleen, että valkoisia meihä oli tunkeutunut heidän metsästyksmailleen.

Merellä on hyvin kehittynyt varoitusjärjestelmä. Laivan kapteeni tietää keskellä yötäkin missä hänen laivansa on, sillä kaikilla vaarallisilla ja tärkeillä paikoilla saarilla ja mantereilla vilkkuu majakoita varoittamassa merenkävijöitä.

Erilaisin tuli- ja valomerkein vanhat roomalaiset pitivät yhteyttä vartiotorista vartiotoriin halki koko Euroopan — ja kiinalaiset käyttivät samaa järjestelmää Kiinan muuria pitkin.

Valomerkeillä on pitempi kantomata kuin äänimerkeillä. Mutta vuoristokiipeilijä voi hyvin pitää yhteyttä tovereihinsa iloisesti huikkaamalla.

Sydämeni kuuluu sinulle!

Pidätkö vielä minusta?

Halauksia sinulle!

Suukkoja!

Emme erkane ikinä!

Olen hyvin onnellinen!

Älä ole enää vihainen!

Tule pian!

Ikuisesti sinun!

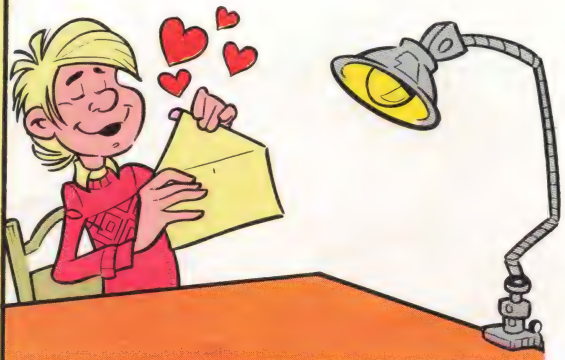
Milloin tulet?

Sinä olet minun!

Kirjeen avulla voi hyvin pitää yhteyttä toisiin ihmisiin. Mutta kaikenlaista voi sanoa vain liimaamalla postimerkit eri tavoin!

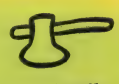
Häivy
saman tien!

Täällä voi
käyttäytyä
melko reip-
paastikin!

Täältä ei
saa mitään!

Varo! Täällä
tyrkytetään
töitä!

Ikävää väkeä!

Kamala
paikka!

Varo!
Pliiseja!

Nämä soitta-
vat poliisin!

Täältä voi
saada rahaa!

Hyvää
ruokaa!

Täältä voi
saada yöpuun!

Täältä saa
selkänsä!

Varo! Kiuk-
kuinen rakki!

Tekeydy
sairaaksi!

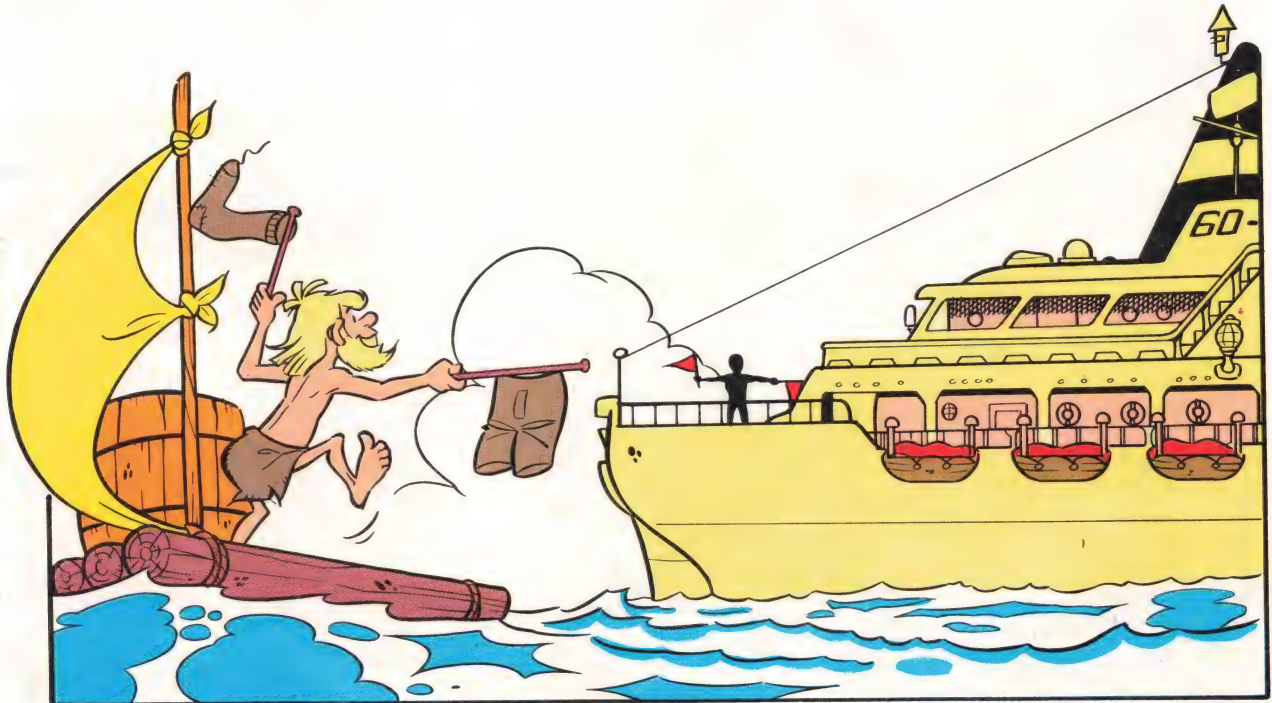
Tekeydy täällä
jumaliseksi!

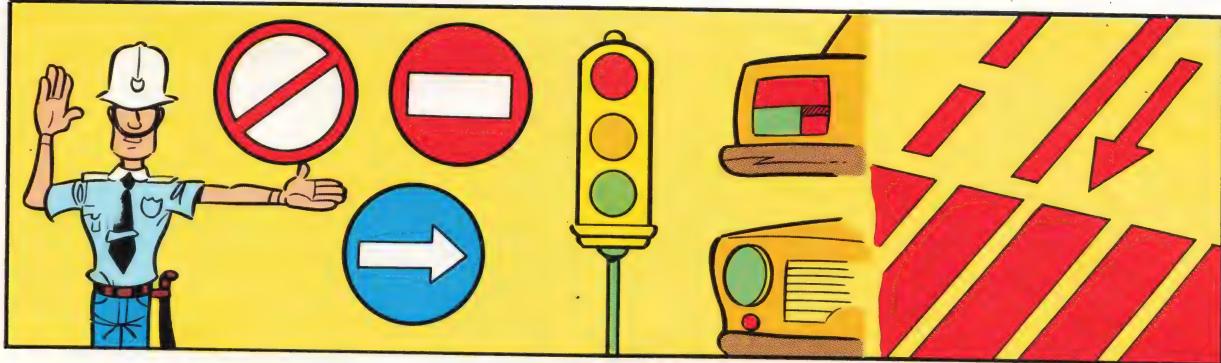
Yksi kuva sanoo enemmän kuin tuhat sanaa! Sitä totuutta ritarit käyttivät hyväkseen aikoinaan. He maalasivat värikkäitä kuvia kilpiinsä, viireihinsä ja varuksiinsa ja saattoivat sillä tavalla erottaa ystävän vihollisesta.

Aivan toisenlainen tiedonantojärjestelmä oli ennen aikaan kulkureilla. Erityisellä kuvakielellään he kertoivat jälkeen tuleville kollegoilleen hyvistä ja huonoista kokemuksista, joita heillä oli kartanoista ja taloista. Merkit kaiverrettiin tai piirrettiin oviin ja ovenpie-
liin.

Laivat voivat pitää yhteyttä keskenään merkinantolipuin. Mutta sitä kieltä ymmärtävät vain merimiehet. Varsinkin sotalaivoissa käytetään tätä lippukieltä ahkerasti.

Mutta haaksirikkoisen vetoavia hätämerkkejä ei ole vaikea ymmärtää. Niistä selviävät venäläiset, amerikkalaiset, eskimot ja suomalaiset yhtä hyvin ja ilman merkkien selityksiä!

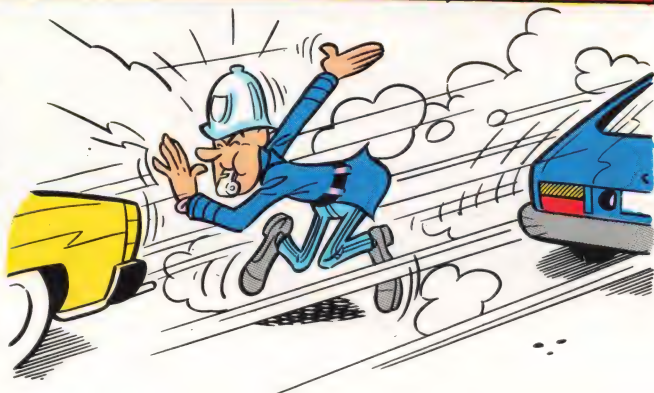

Mutta miten on tänään? Ovatko kaikki aikoinaan käytetyt merkkikielet jääneet vanhanaikaisina käytöstä? Emmekö me enää käytä sellaista viestintää?

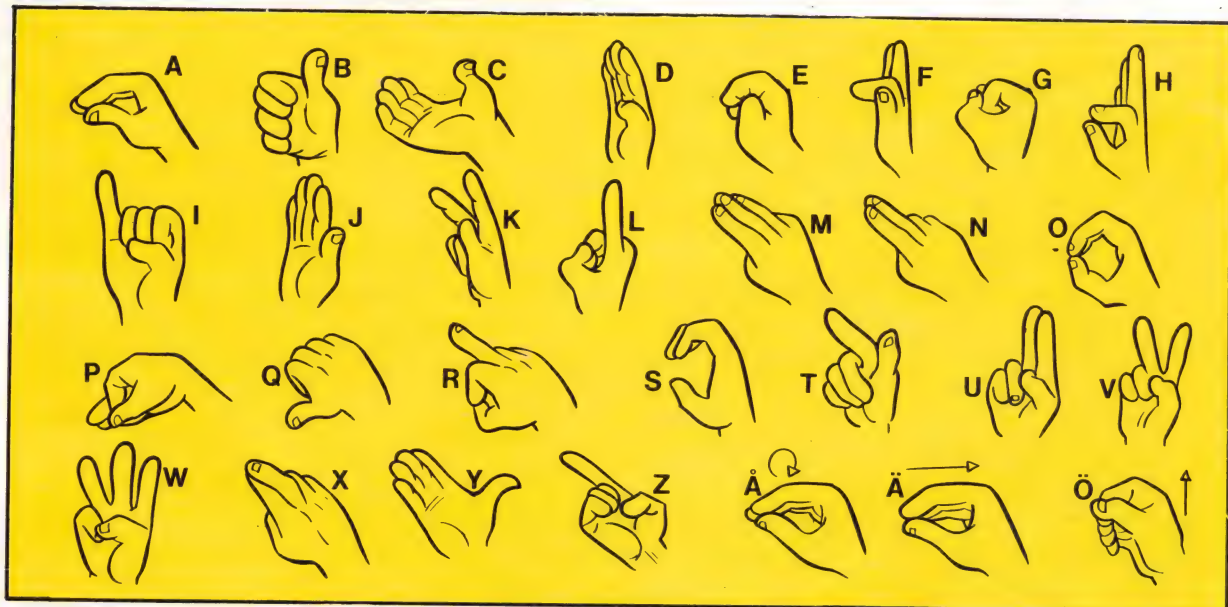
Tottahan toki! Meidänkin päivinäme erilaisia merkkejä ja symboleita on vilisemällä! Ajattelepa vain kaikkia liikennemerkkejä ja -valoja, kadunnimikilpiä, koulun soittokelloa, tehtaan pilliä, laivan sireeniä, auton torvea, kaikkia erilaisia liikkeitten kylttejä . . . jne, jne.

Koetapa kavereittesi kanssa yhdessä laatia lista kaikista tuntemistanne sanattomista merkeistä! Eiköhän siihen listaan kertyne pitkälti yli sata merkkiä!

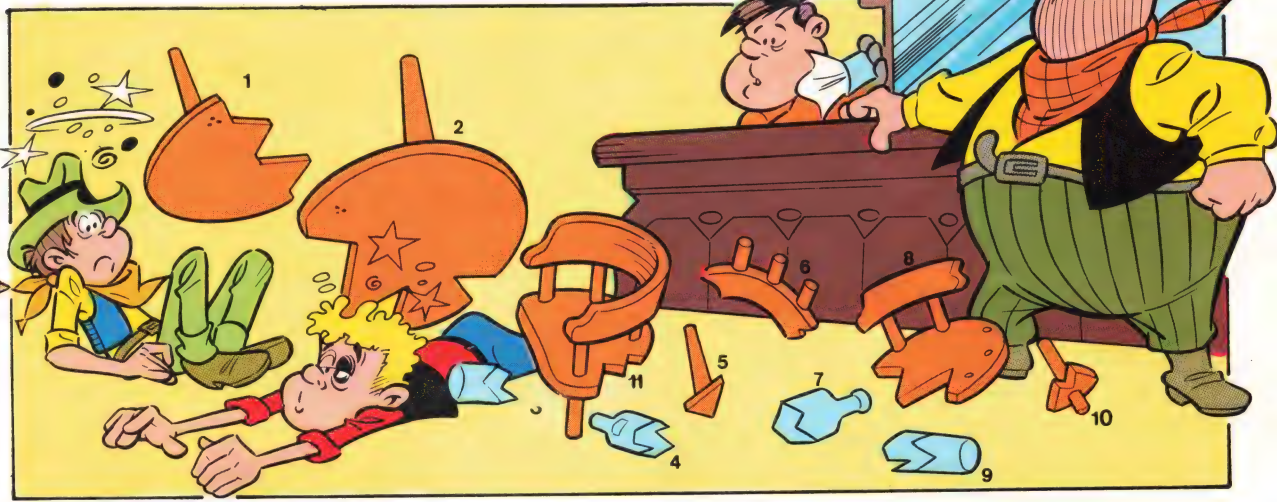
Kuulovammaiset ihmiset voivat erinomaisesti jutella keskenään ja sellaisten kuulevien kanssa, jotka ovat oppineet kuurojen merkkikielen. Sitä puhutaan käsillä ja sormilla. Siinä on erityisiä merkkejä eri asioita ja ilmiöitä varten. Tätä viittomakieltä täydentävät käsiaakkoset — ne näet tässä ohessa. Opettele nämä aakkoset — niiden taitamisesta saattaa hyvinkin olla hyötyä!

Niinpä niin, ihmiset ovat kaikkina aikoina olleet kekseliäitä, kun on täytynyt pitää yhteyttä toisten kanssa. Sinä voit varmaan kavereittesi kanssa keksiä jonkin symboleihin tai eleisiin perustuvan salakielen. Yrittäkää! Se on todella hauskaa!

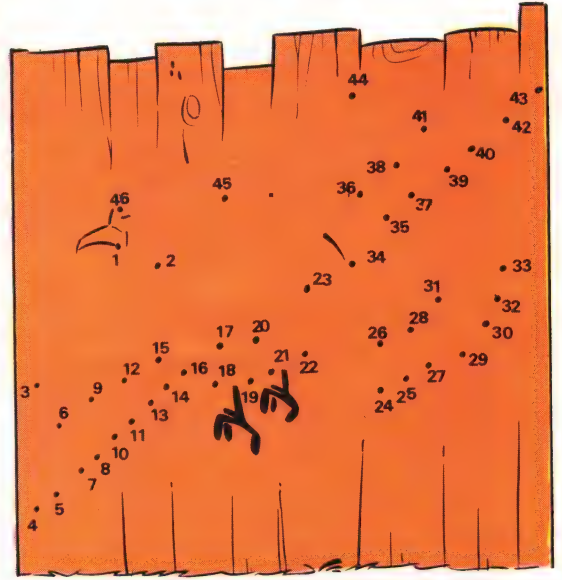

Arvoituksellinen Villi Länsi

Baby Boy on taas kerran tehnyt selvää jälkeä saluunas-
sa. Ja kuten tavallista, baarimikko saa siivota jäljet.
Mutta kun hän on pannut kaiken paikoilleen, jääkin pa-
ri kappaletta yli. Mitkä?

Karjatilalla ollaan paraikaa ko-
koamassa lehmä. Ne on sitten
määrä ajaa pohjoiseen ja myy-
dä. Kolme karjapaimenta ku-
vittelee pyydystäneensä leh-
män, mutta itse asiassa vain yh-
tä on onnistanut. Ketä?

Salama-Joe ampuu tarkkuutta
lankkuaitaan. Saatto selville,
minkä kuvion hän on ampu-
nut?

Ratkaisu: Kappalet 6 ja 8 jää-
vät yli. Karjapaimen n:o 1 on
saanut lehmän lassoonsa. Sala-
ma-Joe on ampunut kotkan.

VEKKULI

EIVÄTKÖ
TEISTÄKIN OIKEAT
HELMET OLE IHMEEN KAUNIITA?
ERITYISESTI KOULUTETUT SUKELTA-
JAT NOUSTAVAT NIITÄ MEREN
SYVYYKSISTÄ, JA TUOTA SUKEL-
LUSPUUHAA VENLA, VEKKULI
JA LAURI OVAT NYT
NÄKEMÄSSÄ...

PYSTYVÄTKÖ
SUKELTAJATYTTÖT
TODELLA OLEMAAN
NIIN PITKÄÄN
HENGITTÄMÄTÄ?

PYSTYVÄT! JA SI-
SALENNE SUKELTAA
OTTAMAAN KUVIA
HELMENPYYNNIS-
TÄ!

MUTTA
MINULLA
ON SENTÄÄN
HAPPILAITE!

MINUN
TYTTÖNI
EIVÄT SEL-
LAISTA
TALVITSE!

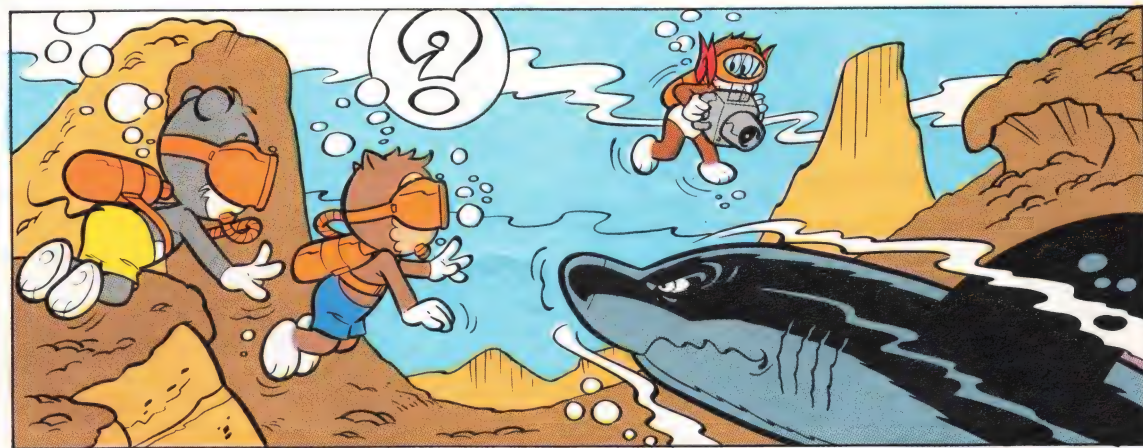
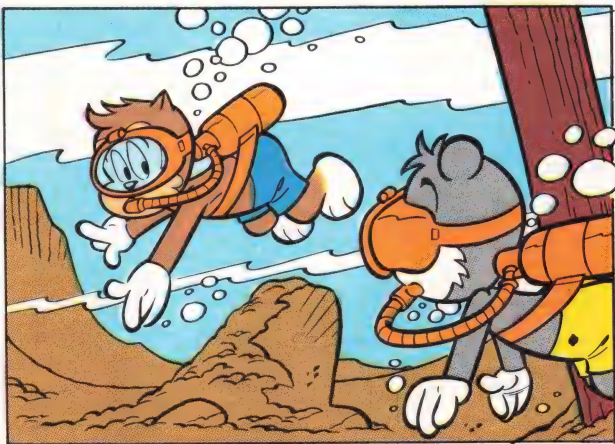
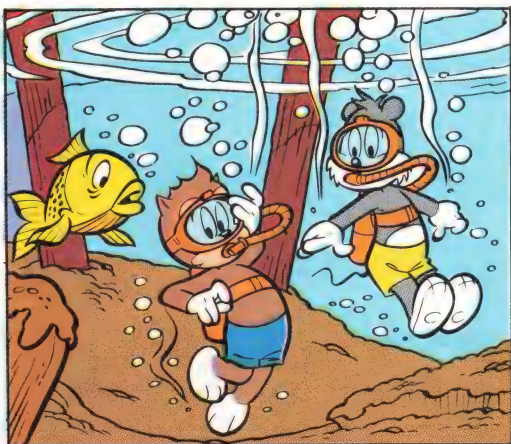
KATSOKAA!
HAI!!

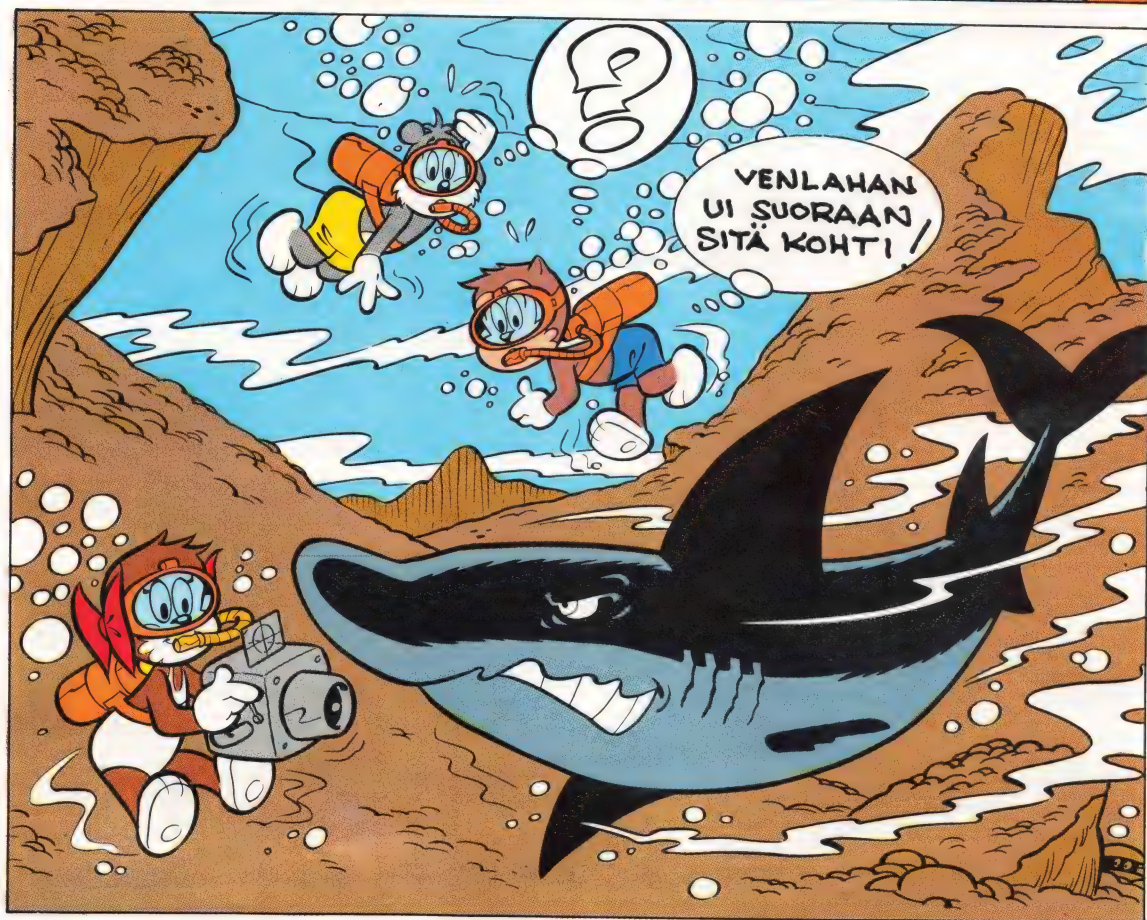
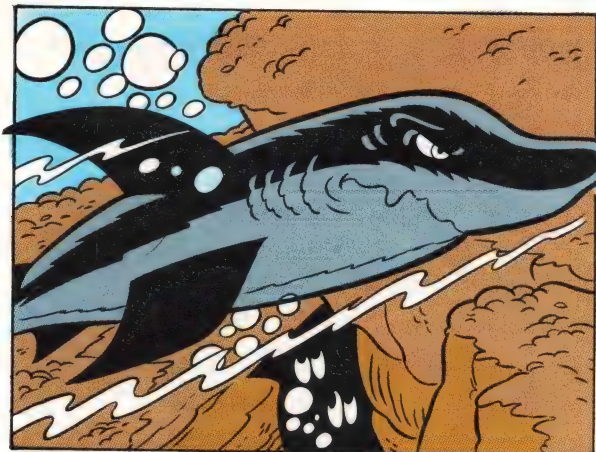

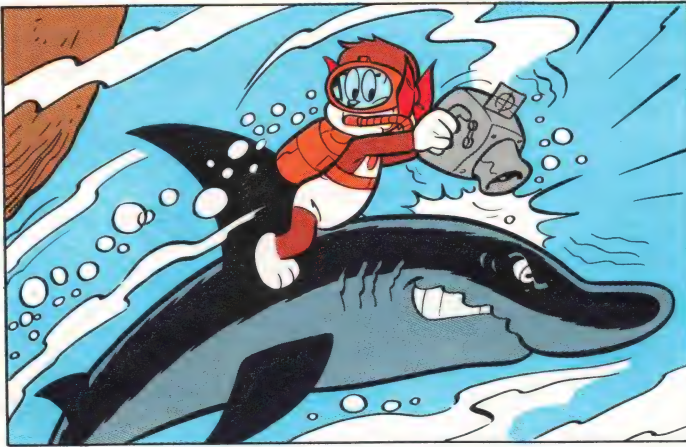
HILVEÄTÄ!
JOS SE KÄY
TYTTÖJEN
KIMPPUUN...

VETÄKÄÄ
MINUT
YLÖS!
NOPE-
ASTI!

Merirosvot hyökkäävät!

Kuljettuaan ristiin rastiin halki seitsemän meren pelätyillä kaapparialuksillaan ja tehtyään monta raskasta mutta onnistunutta hyökkäystä arvokkaassa lastissa purjehtivien kauppalusten kimppuun pahamaineiset merirosvot pitävät hyvin ansaitsemansa loman. Kunnossa pysyäkseen he kuitenkin silloin tällöin valtaavat toistensa aluksia . . . ja siinä onkin silloin kuumat paikat!

Alkajaisiksi lähetetään matkaan suuria kanuunankuulia ikäänkuin pikku varoitukseksi — ja sitten alukset liukuvat rinnatuksin. Alkaa lähi-taistelu! Merirosvot yrittävät huudoin ja pal-jastetuin sapelein voittaa vastustajansa. Mutta ei syytä huoleen — leikkiähän tämä vain. Eräänlainen merirosvojen hajoitusleiri, niin et-tä miehet pysyvät teräkunnossa seuraavaan ryöstökauteen!

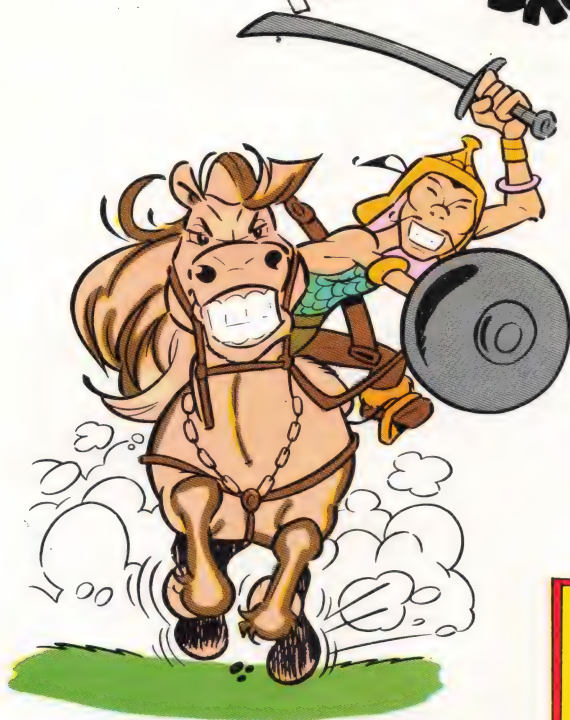
Onko sinulla tarkat silmät?

Jaa, parin minuutin kuluttua tiedät. Ensiksi si-nun on tutkittava tätä kuvaa tarkoin — aikaa on tasan kaksi minuuttia. Pelkkä vilkaisu ei ri-i-tä: tutki tarkoin jokaista yksityiskohtaakin. Käy koko kuva läpi ylhäältä alas, vasemmalta oikealle. Paina mieleesi jokainen yksityiskoh-ta, ennenkuin vastaat kysymyksiin!

1. Kaksi hahmos ei kuulu kuvaan. Mikä on toisen ammatti? Entä toisen nimi?
2. Onko kuvassa jossakin päin lyijykynää?
3. Yksi vastatekijä ja yksi aikansa liittynyt ka-pine eivät oikein sovellu merirosvoiksi, vai mitä?
4. Monellako merirosvolla on punjalka?

!silmänkijä!
kaksi noista kysymyksistä, olet erinomainen
kuva, kun vastaat! Jos selvität vähintään
lue kysymykset peiliin kautta! äläkä katso

MISSÄ? KOKA? KUINKA? MIKSI?

Kuka oli pelätty Attila? Hän oli hunnien hirmuinen johtaja. Sotaisan ratsastajajoukkonsa kanssa hän tunkeutui ranskalaiselle Loire-virrälle saakka. Hän pakotti Itä-Rooman maksamaan suunnattomia veroja ja hallitsi ankaralla kädellä valtaisa valtakuntaa, joka sijaitsi Kaukasuksen ja Reinin välillä. Valtakunnan keskus oli nykyisessä Unkarissa. Länsigootit, burgundit ja frankit tekivät hänen vallastaan lopun kiivaassa taistelussa Katalaunisilla kentillä.

Minkä takia tuuli puhalttaa? Tuuli on liikkuvaa ilmaa. Lämpötilanvaihtelut panevat ilman liikkeeseen. Kylmä ilma on lämmintä raskaampaa. Se painuu alaspäin ja pakottaa lämpimän, keveämmän ilman tieltään syrjään. Näin ilmamassat siis joutuvat liikkeeseen. Jos ne liikkuvat hitaasti, tuuli tuntuu keveänä virinä. Jos liike on nopeata, saatamme saada niskaamme ankarankin myrskyn. Myrskynpuuskat saattavat olla kovinkin nopeita, paljon nopeampia kuin tavallinen henkilöauto.

Kuka keksi sandwichin? Vuosien 1718 ja 1792 välillä eli Englannissa aatelismies, joka piti kovasti kortinpeluusta. Joka päivä hän istui samanmielisten ystävien kanssa pöydän ympärillä ja huvitteli sydämensä halusta. Mutta pelaajat harmittelivat joka kerta, kun oli pakko syödä . . . syömiseen kun kului koko paljon kallista peliaikaa. Jaarli keksi kuitenkin keinon: sandwichin — kerrosvoileivän, jossa oli valkoista leipää, kinkkua, salaattia, makkaraa, juustoa tai sen sellaista leipien välissä. Hieno keksintö sai tietenkin hyvän vastaanoton ystäviltä, joiden ei nyt tarvinnut keskeyttää peliä. Mutta minkä takia kerrosvoileivän nimi on juuri sandwich? No siksi, ettei keksijä ollut kukaan muu kuin Sandwichin jaarli!

Mikä on Nobelin palkinto?

Ruotsalainen Alfred Nobel keksi 1867 dynamiitti-nimisen räjähdysaineen ja keräsi sen avulla uskomattoman omaisuuden. Vuotta ennen kuolemaansa hän perusti kuuluisan Nobelin palkinnon, jonka palkintorahat otetaan hänen jälkeensä jättämän 82 miljoonan kruunun omaisuutensa koroista. Rahat jaetaan kerran vuodessa eri alojen eteville tiedemiehille, valitulle kirjailijalle sekä rauhan säilymisen puolesta työskennelleille henkilöille.

Kuka keksi antennin ja kuulokkeet? Se oli venäläinen tiedemies, jolla oli hankala nimi Alexander Stepanovitš Popov. Hänellä oli jo 1895 katollaan antenni ja kuulokkeet korvillan. Mutta siihen aikaan ei eetteristä kuulunut popmusiikkia eikä uutisia . . . vaan Popov tutki sähkömagneettisia aaltoja. Tänään nuo aallot kuljettavat radio-ohjelmamme lähettimestä vastaanottimeen.

Milloin kruunattiin tämä mahtava hallitsija? Hän kukisti saksit ja pakotti heidät kääntymään kristinuskoon. Hän taisteli menestyksellä arabeja vastaan. Hän piti tarkkaa huolta henkisestä sivistyksestä, hän rohkaisi kauppaa ja maanviljelystä suuressa Frankkien valtakunnassa. Paavi Leo III kruunasi hänet Rooman keisariksi, ja 14 vuotta myöhemmin tämä suuri valtiomies haudattiin Aachenin katedraaliin. Milloin hänet kruunattiin? Mikä oli hänen nimensä?

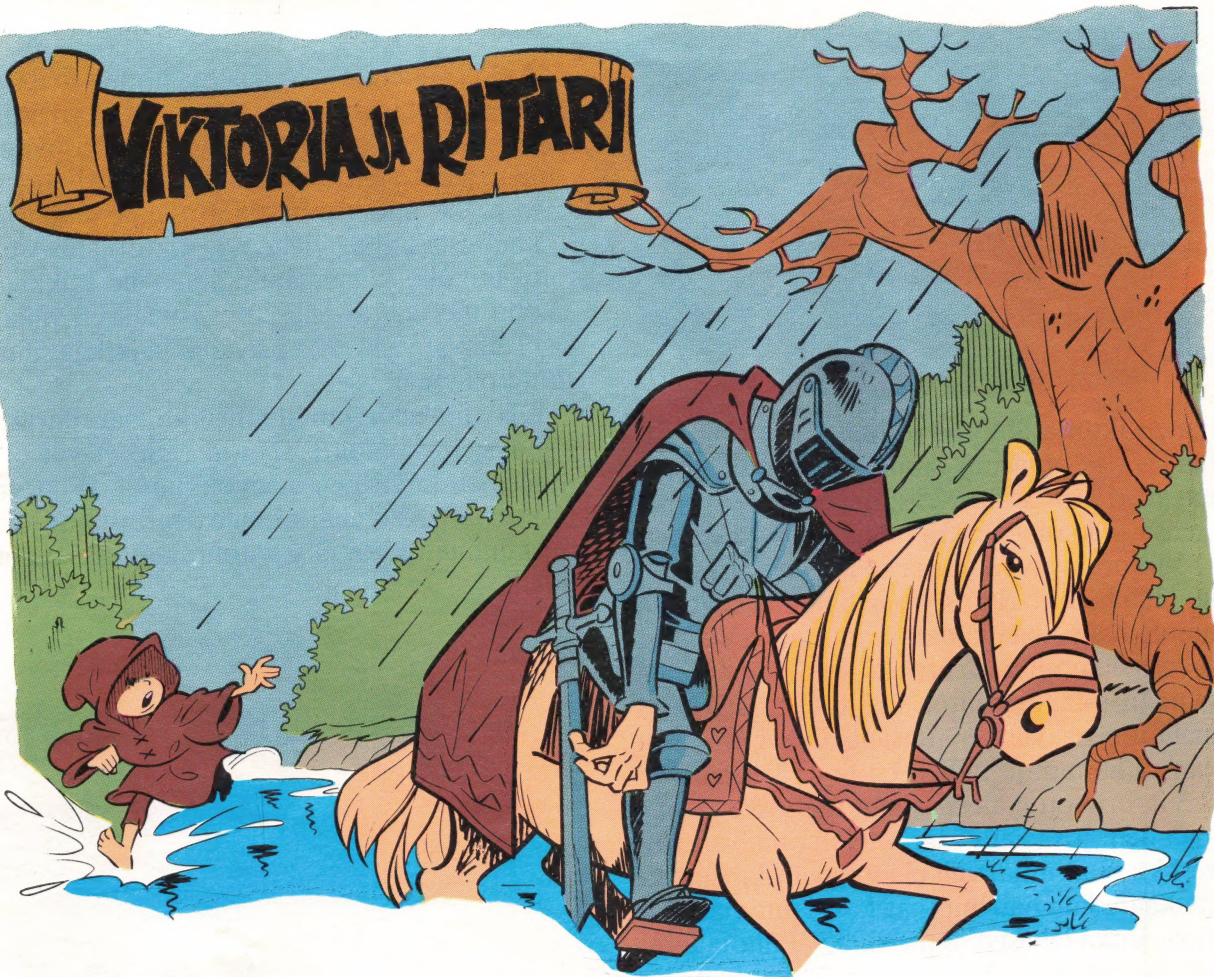

Vemla ratkaisee

ONHAN INTIASSA ELEFANTTEJA, JA MIKSEI AFRIKASSA VOISI KIIPEILLÄ PUISSA KARHUJA? MISTÄ VENLA KEKSI, ETTÄ KUMPIKIN MAAILMANMATKAAJA LIIOTTTELI VAHVASTI?

NO, INTIASSA EI OLE AFRIKKALAISET ELEFANTTEJA (INTIALAISILLA ON PIENEMMÄT KOLAT) - JA KOLA-KARHU ON PIENEMMÄT KOKOALTA, JOTA ELÄÄ AINOASTAAN AUS-TRALIASSA!

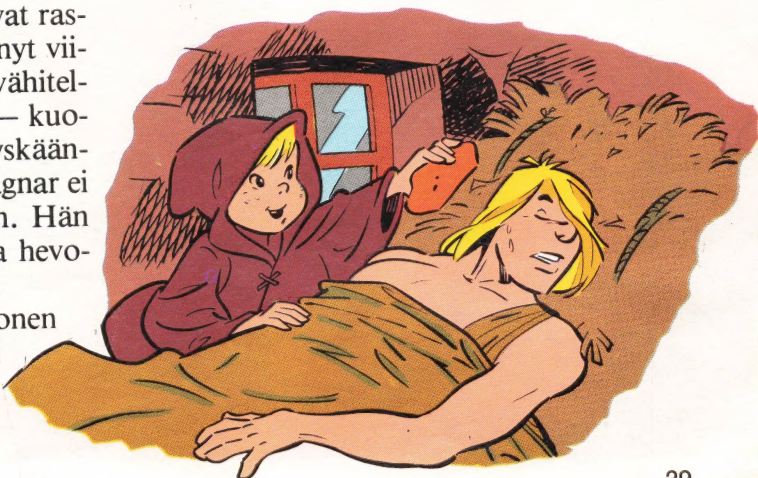
Linnut lehahtavat puista lentoon, ja muutkin metsän eläimet pakenevat suin päin. Miekkojen kalske ja taistelun melske ovat pelästyttäneet ne. On vielä hämärää, ja kestää kauan, ennen kuin aurinko on kavunnut puidenlatvojen yläpuolelle.

Kahden ritarin ankara taisto on käynnissä — ritari Ragnar kiiltelevän mustassa haarniskassaan, Olavi Kauhea tulipunaaisessa. Taistelu on hyvin tasaväkinen, ja molemmat ylimykset saavat tuta voimakkaita miekaniskuja. Hevoset hirtuvat kauhuissaan ja horjahtelevat raskaitten ratsastajiensa alla. Taistelu on nyt viimeinkin koko yön kestätyään alkanut vähitellen vaimeta, ja lopulta Olavi Kauhea — kuolettavasti haavoittuneena — tekee täyskäännöksen ja karauttaa tiensä. Ritari Ragnar ei tee elettäkään lähteäkseen takaa-ajoon. Hän on itsekkin niin heikkona, että valahtaa hevosensa kaulalle ja menettää tajuntansa.

Samassa hetkessä iskee salama, ukkonen jyrähtää ja alkaa sataa rankasti. Ritari Ragnarin ratsu kulkee päämäärättä pitkin kuraista polkua.

Viktoria kulkee sateessa kotiaan kohti. Hän kuulee hirtahduksen, ja kohta polulle hänen eteensä putkahtaa hevonen. Satulassa keikkuu kokoonlysähtänyt hahmo. ”Haavoittunut ritari!” Viktoria ymmärtää oitis, mistä on kysymys. Hän tarttuu väsynyttä hevosta suitsista ja alkaa hiljaksen taluttaa sitä pikku taloonsa päin, kohden metsäaukion reunaa.

Aivan mökin edustalla tajuntansa menettänyt ritari liukuu pois satulasta ja rojahtaa maa-

han. Viktoria ähkii ja puhkii, kiskoo ja raastaa . . . ja onnistuu lopulta raahaamaan painavan ritarin sisälle, riisumaan hänen varusteensa ja kampeamaan hänet olkivuoteelle.

Viktoria valvoo yöt ja päivät ritarin vierellä. Hän hautoo ritarin otsaa kylmillä kääreillä, hoitaa hänen haavojaan ja juottaapa vielä varovasti lämmintälientäkin — onhan sairaan sentään jotain ravintoa saatava! Ritarin kuumehoureissa verinen taistelu Olavi Kauhean kanssa kertautuu uudelleen ja uudelleen.

Viktoria on ikänsä asunut metsässä ja vais-toaa heti, jos vaara vaanii. Hän on aivan yhtä herkkä kuin mikä villi eläin hyvänsä. Eipä aikaakaan, kun hän huomaa kaksi tummaa hahmoa, jotka lähestyvät mökkiä. ”Pahoja ihmisiä, tunkeilijoita: Minun ritarirukkani on vaarassa. Jotain on keksittävä!” tuumii Viktoria.

Hämäräperäiset hiippailijat, kaksi maantierosvoa, ovat seuranneet ritarien kamppailua, ja nyt he aikovat varastaa ritari Ragnarin hevoson ja varusteet. He hiipivät pimeyden turvin mökkiä kohti tikarit valmiina kädessään. He avaavat äänettömästi oven ja pujahtavat taloon sisälle.

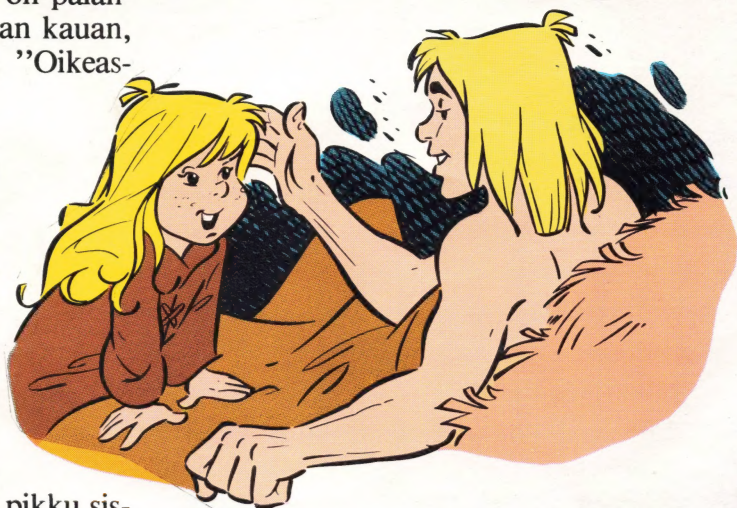
Äkkiä välähtää valo palamaan, ja sen aave-
maisessa hohteessa rosvot näkevät ritari Ragnarin lähestyvän heitä täydessä sotisovassa miekka kohotettuna. Rosvoille tulee hätä käteen, he pudottavat tikarinsa ja säntäävät kauhusta kiljuen tiehensä. Viktoria jää vielä oviaukolle katsomaan, miten he loikkivat kohti metsää täydellisen pakokauhun vallassa. Taitavat vielä tänä päivänäkin jatkaa silmi-
töntä pakoaan.

Olkivuoteelta kuuluu heikko naurunpyrskähdys: ”Mainiota!” Nuori ritari ei voi olla ihailematta tyttösen neuvokkuutta. Viktoria laskee varovasti alas lattialle haarniskan, joka on kiinnitetty köysillä katonrajaan hirrenpät-
kään.

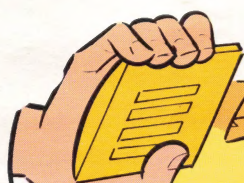

”Sepä näytti tosiaan vakuuttavalta. Ihan kuin jokin henki olisi asettunut asumaan haarniskaan”, ritari kehuskelee. Hän ei vielä ole lähestulkoonkaan terve, mutta pilke on palanut silmiin. Tuskin kestää kovinkaan kauan, ennen kuin hän on taas kunnossa. ”Oikeastaan . . .” hän tuumailee, ”. . . oikeastaan olet jo kaksi kertaa pelastanut minun henkeni. Ei lainkaan hassumpaa noin pieneltä tytöltä.”

Viktoria ojentautuu täyteen pituuteensa, vetää hupun päästään ja tokaisee loukkaantuneena: ”No enhän minä nyt sentään NIIN pieni ole. Yhtä kaikki minä voisin vallon mainiosti olla sinun sisaresi!” Ritari Ragnar nyökkää: ”Ja se sinusta tulee! Tule mukaan niin pääset linnaani asumaan. Mitäs siihen sanot, pikku sis-ko?”

”Tottahan toki! ilostuu Viktoria. Sitten pieni mutta päättäväinen käsi työntää ritarin takaisin makuuasentoon. ”Mutta ensin sinun pitää kyllä kunnolla parantua!”

Hei, olen kirjoittanut tuohon ylös morseaakkosin. Koska olemme tässä numerossa puhuneet niin pitkään sanattomista kielistä, täytyi Samuel Morsenkin hieno keksintö tietenkin ottaa mukaan. Olemme keksineet yksinkertaisen morsetuslaitteen. Sen löydät kirjapaketin suojuksesta. Ensin leikkaat laitteen irti paksumpia ulkoviivoja pitkin. Sitten leikkaat veitsellä pois leveät, **keltaiset** poikkiviivat **alemmasta** ikkunasta. Nyt laite vain taitetaan kokoon — kuvista näet, ”salaisen” viestin, painat aivan kevyesti lait-

teen joustavaa sivua. Kun ikkunasta näkyy keltaista ja mustia poikkiviivoja, se on viivan merkki — ja kun ikkunasta näkyy kokomustaa, se on pisteen merkki.

Morseaakkokset rakentuvat pisteistä ja viivoista. Ne ovat kokonaisuudessaan mukana kuoressa. Opettele ne ulkoa ja morseta sitten viestejä kavereillesi! Terveiset lähettää sinulle jälleen

Klapukaija

PS. Sivun 27 hallitsija on tietenkin Kaarle Suuri, ja hänet kruunattiin vuonna 800 jKr! Tiesitköks sitä?

Toimitus:

Jorma Opas (vastaava), Soile Kaukoranta

Latomo: Typoteam Oy, Helsinki

Paino: Intergrafica, Milano

ISSN 0359-548X

©MESTARIKUSTANNUS OY

MCMLXXXIII

Julkaisija:

Kirjakerho Lasten Kirjapaketti,

Mestarikustannus Oy

Postiosoite:

Kirjakerho Lasten Kirjapaketti, PL 124,

00121 Helsinki 12, puh. 90-649421

Osoite: Bulevardi 14 A, Helsinki

